Autor Guste Santini
Četvrtak, 07 Lipanj 2001 20:59

**Hrvatske strateške grane bit će u rukama stranaca. Ili moj komentar: Zašto Hrvatskoj nije potrebna koncepcija i strategija razvoja.**

Naslov koji određuje današnji komentar objavljen je od strane ugledne novinarke, „Jutarnjeg lista“ od 7. lipnja 2001. godine, gospođe Edite Vlahović. Njezina impresija definirana spomenutim naslovom pokazuje i dokazuje „Kuda plovi hrvatski brod“. Stoga nije čudo zašto: misli, analize, prijedlozi, sugestije, zamolbe.....ne nalaze na razumjevanje od strane vlasti – zapravo - nitko ih ne čuje.

Prije komentara podsjetit ću Vas dragi čitaoče na citat koji ste imali prilike već pročitati na ovim stranicama i odgovara na postavljeno pitanje:

**”Teoretičari ovisnosti odgovorili su na to pitanje potvrdno, i to iz nekoliko razloga: odluke o nacionalnoj ekonomskoj politici donose se sada izvan zemlje i za korist drugih. Nacionalna ekonomija je “iskrivljena” jer njen pravac diktiraju vanjske potrebe, a ne njena autohtona logika. Nacionalna inicijativa je ugušena često do stupnja “industrijskog infaticida” - to jest, domaći industrijski razvoj je zaustavljen u interesu strane inicijative, koja dominira nacionalnom privredom. Napokon, autohotono stanovništvo je pauperizirano, uz izuzetak takozvane comprador klase - lokalnih grupa koje postaju zastupnicima strane inicijative. To gledište na učinke prodiranja kapitalizma sjajno je sažeto u frazi koju je skovao Andre Gunder Frank, i sam značajan teoetičar ovisnosti - “razvoj nerazvijesnosti” (“development of underdevelopment”). Drugim riječima, nerazvijenost Trećeg svijeta nije stanje koje prethodi dolasku međunarodnog kapitalizma u te zemlje, već je prije stanje što ga taj međunarodni kapitalizam proizvodi, i to nužno.”** (Izvor: Peter L. Berger: “Kapitalistička revolucija”, Nprijed, Zagreb, 1995., str. 149. i 150.)

Krajem svibnja je HAZU održala Skup kojem je bio cilj ukazati na dosadašnja kretanja u Hrvatskoj (analiza), probleme koji su prisutni i koji okoštavaju stanje privredne strukture u Hrvatskoj (dijagnoza) i preporuke o mogućim kretanjima u narednom razdoblju sa konkretnim prijedlozima (prognoza). Novinari su, za razliku od politike, svojim napisima i izvješajima, u osnovi, korektno prenijeli javnosti promišljanja navedenog Skupa. Nažalost pitanja koja su bila upućena vlasti ostali su bez odgovora izuzev komentara kako sudionici Skupa nisu identificirali da se pokrenuo ciklus razvoja odnosno da Hrvatska zlazi iz krize.

Naslov koji smo isčitali iz dnevnih novina i koji je povod ovom napisu ozbiljno osporava navedene izijave od strane vlasti ali i otvara nova pitanja koja se još uvijek ne usudim javno postaviti. Za sada je moj komentaar definiran pitanjem: „Kuda plovi ovaj hrvatski brod?“ Zabrinutost za stanje u Hrvatskoj je pravo i obveza njezinih građana. Isto tako je pravo hrvatskih građana da zahtjeva od Vlade i Sabora jasan odgovor da li je koncepcija hrvatske države da kao subjekt uđe u Evropsku uniju ili će ona to učiniti kao objekt kao što to tužno i precizno stoji u poruci njemačkih poduzetnika.